

УДК 343.9:343.35(493)

Олексюк О.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією у Бельгії

У Бельгії корупція визначається в Карному кодексі зі змінами, прийнятими законом від 10 лютого 1999 року, які стосуються протидії корупції. Точніше, стаття 246 та наступні статті Кримінального кодексу відносяться до корупції публічних осіб та статті 504 того ж Кодексу відносяться до корупції приватних осіб.

На міжнародному рівні Бельгія визнає різні конвенції, які спрямовані на боротьбу з корупцією. Мова йде про «Конвенцію про кримінальну відповідальність за корупцію (Рада Європи, 27 січня 1999)», «Цивільну конвенцію про боротьбу з корупцією (Рада Європи, 4 листопада 1999)», «Конвенцію про боротьбу проти підкупу іноземних посадових осіб у міжнародних ділових операціях» (ОЕСР, 17 грудня 1997), «Конвенцію про боротьбу проти корупції посадових осіб Європейських Співтовариств або посадових осіб держав-членів Європейського Союзу (Рада Європи, 26 травня 1997)», «Конвенцію про боротьбу з корупцією (Організація Об'єднаних Націй, 31 жовтня 2003)». Перші конвенції вже ратифіковані країною та застосовуються в бельгійському законодавстві.

Для боротьби з корупцією в Бельгії існує підрозділ федеральної поліції, який називається «Центральне управління по боротьбі з корупцією» (<https://www.police.be/5998/fr/a-propos/directions-centrales/office-central-pour-la-repression-de-la-corruption-ocrc-0>).

Управління є центральною службою з функціональною компетентністю. Працівники управління можуть проводити розслідування як самостійно, так й за підтримки або разом з управліннями судової поліції, які розосереджені по округах.

Як свідчить практика, найчастіше влади округів (або місцеві влади) не завжди можуть приділити пріоритетне значення боротьбі з корупцією. Дуже часто вони зосереджуються на інших кримінальних явищах, з якими потрібно боротися й залишають корупцію безкарною.

У деяких округах зустрічаються випадки браку досвіду та можливостей. Та дуже часто необхідно мати у наявності спеціалізовану службу розслідування, достатньо незалежну, здатну проводити розслідування проти складних та важливих корупційних злочинів.

Для цих цілей Центральне управління по боротьбі з корупцією виконує свою важливу діяльність в оперативному та стратегічному

напрямах. В оперативному напрямку управління виконує завдання з координації операцій на національному рівні та сприянню іншим поліцейським відомствам завдяки своїй підтримці, висловлення своєї думки, надання порад та ін.

У стратегічному напрямку управління керує пріоритетними напрямками діяльності, передбаченими в «Національному плані з безпеки», а також виконує дослідження та моніторинг корупції як явища.

Досвід Бельгії у боротьбі з корупцією є цікавим.

Ми вважаємо, що для створення дійсно ефективного механізму для боротьби з корупцією в Україні необхідно мати відповідне відомство з чітко визначеними функціями. Таке відомство має планувати власну діяльність та визначати завдання для інших антикорупційних національних організацій. Йому необхідно координувати свої зусилля з діяльністю місцевих правоохоронних органів та співпрацювати з відповідними світовими відомствами.

Науковий консультант Дягілева Л.Д.

УДК 343.9:343.35(430+438)

Онишко К.В.

Харківський національний університет внутрішніх справ

З практики боротьби з корупцією

Корупція, як соціальне явище, притаманна будь-якому суспільству, будь-якій державі. Жодна країна у світі сьогодні не може оголосити себе вільною від корупції. Однак окремим країнам вдається ефективно боротися з цим негативним явищем.

Досвід боротьби з корупцією у Німеччині свідчить про ефективність задіяння громадськості для боротьби з корупцією. Зокрема, керівництво кримінальної поліції федеральної землі Нижня Саксонія впровадило прийом анонімних повідомлень від громадян про економічні злочини. Таке рішення було прийнято за результатами пілотного проекту, під час якого спецпідрозділ, до складу якого увійшли 9 працівників прокуратури та 33 поліцейських, протягом чотирьох місяців отримав 184 повідомлення. Карні справи було відкрито у 124 випадках, з яких 30% безпосередньо пов'язані з корупцією.

Практика боротьби правоохоронних органів Польщі з проявами корупції свідчить також про ефективність застосування Закону про протидію введенню до фінансового обігу матеріальних засобів